

Velja po pošti:
za celo leto naprej K 26.—
za pol leta " " 13.—
za četrt leta " " 6-50
za en mesec " " 2-20

V upravnishvu:
za celo leto naprej K 20.—
za pol leta " " 10.—
za četrt leta " " 5.—
za en mesec " " 1-70

Za pošilj. na dom 20 h na mesec.

Posamezne štev. 10 h.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2 (vhod čez dvorišče nad tiskarno). — Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Uredniškega telefona št. 74.

SLOVENEČ

Inserati:
Enostop. petlistrva (72mm):
za enkrat . . . 13 li
za dvakrat . . . 11 li
za trikrat . . . 9 li
za več ko trikrat . . . 8 li

V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta à 26 h. Pri večkratnem objavljenju primeren popust.

Izhaja
vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Političen list za slovenski narod

Upravišstvo je v Kopitarjevih ulicah št. 2. — Vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. Upraviškega telefona št. 188.

Dr. Tavčarjev pogreb.

Kje so zdaj kranjski liberalci? Zastopnika nimajo več. Črne suknje sedmerih duhovnikov so ga počrnilo in krepko in čvrsto pojde za njimi. Brdki kismet! Dr. Tavčar je vse to slutil in zato se ni prav nič ogreval za Hribarjevo kandidaturu. I seveda, če nima edini kranjski liberalni državni poslanec nobenega nujnejšega dela, nego pokopavati Tavčarja in obsojati list, brez katerega moči bi nikdar zmagal ne bil, potem je tudi liberalna stranka ubita.

Vse veselje, ki se je kazalo ob Hribarjevi izvolitvi, je imelo samo en dozdevno trden temelj: Liberalci na Kranjskem še niso mrtvi. In vendar so ravno po tistem, katerega izvolitvi so vriskali, popolnoma tepeni. Na vrhu so pri liberalcih Tržičani. Struja »Slovenskega Naroda« je temeljito porazgala. Nič, prav nič ni ostalo od nje. Program, list, tradicije in osebe, ki so največ žrtvovali za liberalstvo na Slovenskem, vse je šlo. V takem ozračju se kote Ploji.

Ne vemo, kakšno sodbo imajo naši liberalci o hinavcih in licemerih. Dr. Tavčar je bil časih hud nanje. On more pravzaprav storiti samo eno: Vreči v kot bojno kopje in posloviti se od politike. Kjer so Ploji na vrhu, zanj ni prostora. To pa dobro vemo, da je vse to že bilo. Od l. 1876 pa do 1900 smo plavali v mlakužah. Liberalcev ni na Slovenskem, to je samo tuje blago; tako se je vpilo vse križem in brezmišelnja tolpa je prisegala na ta koran. Čule so se napitnice duhovstvu, sempatja se je napravil komplement krščanstvu; vse so skratka časi, ki so rodili program narodne stranke l. 1894.

Dr. Tavčarju se je zdelo vse to vendar le prenemno. V Trst se ni maral hoditi učiti. Nastopil je kot mlad lev; zdaj je brez zob in zverjad liberalnega loga se mu posmehuje. Leva je premagal lisiak, ki si je ovil krog glave romarsko svečo, in ki mu malo manjka, da ne obleče kute.

Povedali smo to samo zategadelj, da ne bi kdo mislil, da je najnovejši liberalni nastop kaj novega. Zavra, ki se ž njo mažejo, je stara; cunj obnošene. Nam je vseeno, ker mi se poznamo! Opozoriti moramo tudi, da je za pogreb taka noša na vsak način dobra. Resno in počasi korakajo; namesto solz prelivajo limonado in z žajfno škrope odprti grob. Med njimi jih je mnogo, ki so se pred nekaj tedni prisegali Tavčarju zvestobo. Zdaj si kinkajo s pomenljivim mežikanjem, da so že oddavna vedeli, da mora tako priti. Oj, politika, kako grda stvar si, in kako odurni so pogrebi, ki jih prirejaš!

Državni zbor.

Dunaj, 19. junija.

O Hrvatih.

Eden najuglednejših politikov državne zbornice je izrazil svoje začudenje nad Hrvati z zelo primernimi besedami nekemu našemu poslancu: »Kaj pa je Hrvat, da delajo take neumnosti? Najprej tista reška resolucija in zdaj to, da se obrnejo k slovenskim liberalcem.« Žadel jo je, ker brez dvojbe je razbito in skvarjeno politiško življenje v Dalmaciji dobilo največjo oporo v bedasti, hkrati pa Slovincem tako sovražni reški resoluciji. Že danes lahko rečemo, da bodo v državni zbornici med Jugoslovani brž druge razmere, ko bližnje deželnozborske volitve pomečejo resolucionaše s površja. Kdor se zadnji smeja se po pravici smeja! Mi čakamo!

Prestolni govor.

Danes dopoldne se je na dvoru zbralo najodličnejše občinstvo. Večino so seveda tvorili člani gosposke in poslanske zbornice. Bil je slovesen trenutek, ko za ministri in nadvojvodi vstopi osiveli vladar v sijajnem spremstvu dvornih dostojanstvenikov, stopi na prestol in se pokrije ter sedeč prečita prestolni govor. Vse je tiho ter vleče na ušesa točke programa, ki ga je načrtala vlada novemu državnemu zboru.

Nenavadno dolg je prestolni govor. To je povsem naravno, ker pričenja se novo 6 letno zasedanje, pričena se — tako upamo — tudi nova, boljša doba parlamentarne avstrijske zgodovine. Pomlajena je poslanska zbornica, izvoljena na podlagi splošne in enake volivne pravice. Temu dejstvu odgovarja tudi vsebina, ki se dotika malone vseh važnih točk državne politike, v prvi vrsti pa socialnih vprašanj, državne uprave in narodne sprave. Iz govora odmeva vladarjeva oseba srčna želja, naj vlada stori vse, kar more pospešiti narodni mir, ki bi omogočil nadaljni kulturni in gospodarski razvoj skupne domovine.

Zastopniki delavskih stanov s posebnim veseljem pozdravljajo sporočilo, da vlada pripravlja razne gospodarske načrte. Ta vesela vest bode razveselila najširše sloje prebivalstva vseh narodov brez razlike, zlasti pa kmečki stan ki se že z največjo težavo bori za obstanek na rodni zemlji.

V prvi vrsti naglašajo potrebo, da državni zbor izvršuje najvažnejšo pravico, dovoljevati in nadzorovati državni proračun, ki je bil zadnjih devet let le enkrat pravilno rešen.

Potrebna je primerna izprememba poslovnika, ki ga vlada v kratkem predloži. Redno parlamentarno delo je mogoče, ako

zbornični poslovnik zagotavlja red in potrebno svobodo govora.

Redno delo pa ovirajo narodnostna nasprotja. Jezikovno vprašanje še vedno ni rešeno. Toda vlada ne sme obupati! Bogati naravni darovi avstrijskih narodov naj se razvijajo v okvirju državnih zakonov, narodne moči naj se združijo v blagor skupne države.

Politična ravnopravnost je pogoj narodni spravi, ki omogoči mirno delovanje strank pri skupnih državnih nalogah.

»Moja srčna želja je, da svojim narodom kot dragoceno dedščino zapustim zagotovljen obstanek njih narodnih dobrin ter tako zajamčim skupnosti narodni mir, ki bodi so lastnina vsem prijateljem domovine. To dolžnost nalagam vladi, da v to zastavi svojo moč, ter prosim vse, ki ljubijo svoj narod in čislajo blagor države, da sodelujejo za ta vzvišeni smoter.« (Živahni dobro klice.)

Za reformo ustave mora priti tudi reforma uprave. Vlada bode predložila reformo političnih oblastev, ustanovila se bodo okrožna oblastva, ki bodo v ožji dotiki s prebivalstvom ter hitreje reševala svoje upravne naloge. (Živahni dobro klice.)

Obenem je treba dati državi novo gospodarsko in socialno podlago. »V mladosti sem sprejel nalogo, da odpravim tlako in kmetu olajšam bremena. Sedaj pa upam, da z državnim zavarovanjem za starost in onemoglost za širše sloje delavskih stanov ustvarim in dokončam delo človečnosti in socialne pravičnosti. Predloženi vam bodo dotični načrti, ki se bodo raztezali tudi na čas primerno reformo delavskega zavarovanja in mornarjev, na delavsko varstvo sploh v smislu lanskimi sklepov v Brnu, nočno delo žensk pri obratnih podjetjih in rudnikih.« (Priitjevanje.)

Za industrijo objublja prestolni govor nove trgovske pogodbe, državno podporo za izvoz ter spopolnitev brzojavnega in telefonskega omrežja.

Tudi za obrtnike vlada izdela novo obrtno novelo ter predloži načrt za osrednjo združno blaginjo.

Za kmečki stan je potrebno, da se mu izboljša in olajša osebni in realni kredit, da se znižajo obresti dolgov in tako omeji zadolževanje kmečkih posestev. Vlada hoče v višji meri pospeševati živino- in konjerejo.

Država mora dalje skrbeti, da kot podjetnik dobi v roke čimveč rudnikov, osobito premogovnikov in tako zadošča vsaj svojim potrebam.

Vlada mora nadaljevati podržavljenje zasebnih železnic ter zgradbe lokalnih železnic.

Velikega pomena pa je tudi vzgoja mladine. Namen ljudske šole mora ostati npravnoverska vzgoja. (Ta odstavek, ki je očitno naperjen proti gonji barona Hocka in drugih za »Svobodno šolo« je vzbudil živahne dobro klice.)

Tudi učiteljske pripravnice se morajo preos-

novati primerno časovnim potrebam, da bodo učitelji poučevali mladino tudi v kmetijsku, trgovini in obrtniški stroki!

Finančna uprava objublja podporo dež. financam, justična uprava revizijo državlanskega zakonika in kazenskega prava.

Notranje ministrstvo pripravlja reformo zdravstva, izseljevanja in blaznic.

Uradnikom objublja vlada organizacijo osebnega kredita in službene pragmatike.

Posebno važnost polaga vladar tudi na avstro-ogrsko nagodbo, ki se mora rešiti v zmislu pragmatične sankcije.

Torej dela dovolj za šest bodočih let. Naša želja je, da se vse izvrši v blagor ljudstva in države.

Vladarjev poziv poslancem.

Včerajšnji svoj prestolni govor je cesar zaključil z naslednjim pozivom:

Spoštovani gospodje obeh zbornic!

Po milosti Previdnosti mi je bilo dano, da vodim že drugi rod svojih narodov. Najlepše plačilo za ves trud v mojem knežjem opravilu je bila navzlic vsem viharjem nemajana ljubezen in zvestoba mojih narodov, njih napredek in sreča. Da to pospešujem in da dedščino slavne zgodovine naših pradedov vestno upravljam, to je naloga, kateri sem posvetil celo svoje življenje. Tudi vi bode z istim ciljem pred očmi našli pot do sloge in notranjega mira; če bode ta zagotovljen, smatral bom to kot največji dar usode. Pomirajoči duh ljubezni do skupne domovine naj vodi naše delo, na katero naj vedno rosi blagoslov Večnega Gospodarja!

Še nekaj podrobnosti o prestolnem govoru.

K prestolnem govoru so prišli poslanci zgodaj. Prve so bile dame, povabljeni, da so navzoče pri prestolnem govoru. Po dvornih predpisih so došle odkrite. Povabljeni so bile plemkinje, žene višjih uradnikov, dame parlamentarcev, Tribune v dvorani so bile polne že ob enajstih. Prišli so nato diplomati. Prvi parlamentarec, ki je prišel v dvorano, je bil član gosposke zbornice Wittek. Poslanci prihajajo. Nastane gneča. Seveda število poslancev obeh zbornic se je pomnožilo. Le s težavo se posreči končno višjemu ceremonijskemu mojstru grofu Cholonevskemu, da loči člane obeh zbornic. Na levi strani dvorane stoje poslanci, na desni člani gosposke zbornice. Na levi prevladujejo črne obleke, na desnici pa uniforme.

Vladar letos ni govoril tako glasno, kakor druga leta. Varoval je svoj glas. Prestolni govor se je zelo odobral. Živahno so pritrdjevali poslanci, ko je govoril cesar o starostnem in invaliditetnem zavarovanju in o predlogih glede na delavsko varstvo. Cesarju se je poznalo, da ga je veselilo navdušenje.

LISTER.

Volilni boj na Angleškem.

(Po Dikensu.)
(Dalje.)

Gospod Pikvik ni vedel s katero barvo se diči imenito mesto Castanvill. V zadregi si je snel naočnike, drgnil steklo in svoj nos. To je pomagalo. V tem samem kritičnem momentu se je domislil mož, da je poznal advokata, ki je imel znanca v tem mestu. Nataknil je naočnike, pogledal veličastno natakara in vprašal s povdankom:

»Ne poznate advokata Perkerja?«
»Pač. On je zaupnik častitega Samuela Slumkeya.«

»Je on pri modrih?« je vprašal zvito Pikvik.

»Seveda.« je odgovoril natakak.

»No, tedaj smo tudi mi modri.« je razsodil Pikvik in težki kamen se mu je odvalil od srca. Še je dvomil natakak. Pa Pikvik mu je izročil vizitko in prosil, da jo izroči Perkerju. To je izdalo. Natakak jih je vodil v podolgate dvorane, kjer je sedel gospod Perker, zaupnik modrega kandidata, med gorami papirja. Pristržno je sprejel tujce. Po prvih poklonih je rekel zadovoljno: »Prišli ste ravno prav: Borba je krasna.«

»Krasna!« je ponovil Pikvik in si mel roki. »Kedar vidim, da se razvija eneržija do-

moljubja, se oživi moje staro-angleško sree. Volitev bo tedaj jako otežkočena?«

»Jako. Kolikor mogoče! Mi smo se izkazali. Dasi smo se polastili vseh krčm in gostiln — nasprotnikom so ostale samo žganjarne . . . Ni li to krasno?«

»Tedad ste gotovi vspeha?«

»Ne popolnoma. Nevarni udarec so nam dali Fickinovi včeraj: Oni stražijo trideset volivcev v hlevu »Veselega žilčka.«

»Trideset volivcev v hlevu!« je ponovil Pikvik ves trd začudenja. Tacega dejanja ni mogla razumeti njegova poštena duša.

»Seveda — v hlevu.« je rekel zaupnik modrih. To je najboljšje sredstvo zagotoviti si jih. Tako jih ne moremo izmamiti. Pijejo kolikor se jim poljubi, samo bližati se jim ne sme nikdo. O ta Fickin je zvita buča — to je mož politike — iz tega bo še kaj . . .«

Pikvikovo oko je strmelo, usta so zijala. Molčal je in občudoval . . . Perker je nadaljeval svoja razjasnjevanja:

»Toda tudi mi nismo sanjači. Nabasali smo vse puške. Tukaj se je sešlo sinoči petinštrideset mestnih dam. Večer je bil imeniten — jaz sem predsedoval. Vsaka teh dam je sprejela modrosvileni solnčnik najnoveše fazone iz mojih rok . . .«

»Petinštrideset solnčnikov?«

»Po sedem in pol šilingov komad. Uspeh je bil čudapoln. Ideja, popolnoma nova, je bila moja. Drugi si bi omislili darilo iz flanele ali gingama. Solnčnik pa je bolj posebna, ljubka in prikupljiva stvar. Vsi zakonski možje, polovica bratov, je naša, na castanvillskih ulicah vidite samo modrosvilene solnčnike . . .«

Zadovoljen sam s seboj se je zakrohotal

Slumkeyev zaupnik — tudi Pikvik je udaril v smeh. Pa odprla so se vrata. Vstopil je širokopleč, debelovraten mož, srednje starosti. Nosil je rjavo obleko, širok klobuk, čigar krajci so senčili resno možato lice. Važnost tega moža se je spoznala že po njegovem nastopu. Votlo je odmeval njegov težki korak po dvorani, resna in povdarena je bila vsaka njegova beseda. Bil je glavni urednik castanvillskega lista, gospod Polt, Perker je seznanil potujočega filozofa s politikom — konverzacija se je začela:

»Rezidenca se zanima gotovo zelo za volivno borbo našega mesta?« je vprašal gospod Polt slovesno.

»Na vsak način.« je odgovoril Pikvik. Urednik se je ponosil in vzklilne veselo:

»Bil sem prepričan . . . Seveda — moj članek prejšnje sobote . . . Da, da, gospoda, Časnikarstvo je moč. Časnik je organ domovinskih koristi, reprezentant človeške vede, vladar sveta . . . Kar se tiče mene — jaz rabim časnik vselej le v obrambo plemenitih načel in domoljubnih idej. Nikoli gospoda mojja — nikoli ne boste videli, da bi jaz zapustil tako plemenito delo. Naj se zanašajo prebivalci tega mesta, naj se zanašajo londonski prebivalci — naj se zanašajo preteklost in prihodnost — sedaj in vselej na mene!«

Ko je končal gospod Polt svoj govor, si je obrisal čelo s svilen ročico. Naš junak mu je stiskal roko, zagotavlja ga, kako je presunjen od tako plemenite zgornosti, od tako visokih misli. V tako resnem položaju se je sukala konverzacija okoli važnega vprašanja prenočišča za pikvikske filozofe.

Domenili so se tako:

Načelnika ekspedicije in enega njegovih prijateljev je povabil gospod Polt k sebi. Druga dva se podasta v gostilno »k pavu«. Zjutraj naj se snidejo prijatelji zopet pri gospodu Poltu, da pomnože število proslavitev častivrednega Samuela Slumkeya. Po taki odločitvi so se ločili. Gospod Winkle je šel s Pikvikom k Poltu, Tupman in Snodgras v gostilno »k pavu.«

Strah Castanvillcev, nemejski lev, gospod Polt, je bil kakor večina takih jezičnežev pravo jagne v bližini stroge in ponosne gospe Poltove.

Gospodar »največje moči«, »vladarja sveta« je sklanjal ponižno glavo pred soprogom in nosil udano sladki jarem. Gospi Poltovi se je zdelo življenje v provinciji in njenega moža večno govorjenje o politiki jako pusto. Zato je sprejela z velikim veseljem gosta iz rezidence. Pri večerji je prepovedala možu zelo odločno vsako besedo o politiki, spraševala, kake obleke, klobuke in sončnike nosijo v Londonu in povabila Pikvika na partijo ekarte. Polt je bil zelo zadovoljen, da se zabava njegova gospodarica tako prijetno s Pikvikom. On se je polastil Winkla in velike mape. Winkla je vlek v skriti kot, v mapi je poskal iz kupa papirjev številko »Castanvillskega lista« iz l. 1830. Ko je potisnil nesrečnega Winkla v kreslo, se je postavil pred njega in čital brez odihljaja . . . Članek katerega je čital je bil res zmagovit v zgornosti . . . Ta »kratek« članek šestoro strani petit-tiska je čital Polt z vneto in povdankom . . .

(Dalje prih.)

Casopisje in prestolni govor.

»Nemška radikalna korespondenca« ni zadovoljna s prestolnim govorom glede na ogrsko vprašanje, ker se naglaša ponovno pragmatična sankcija, iz česar sklepajo, da so merodajne za sedanjo vladno pred vsem koristi dinastije in ne ljudske koristi.

»Reichspost« piše, da je govoril cesar nenavadno živahno, osebno, ko je naglašal potrebo pragmatične enote monarhije. Drugi krščansko socialni listi pozdravljajo novo socialno politično dobo glede na delavstvo, obrtni in kmečki stan in na zboljšanje položaja državnih uslužbencev. Pozdravljajo nadalje, ker je vladar naglašal potrebo npravno verske šolske vzgoje in tako obsodil »Svobodno šolo«. Kršč. soc. časopisje je tudi zadovoljno, ker se naglaša v prestolnem govoru važnost enotne države.

Glasilu ministra Derschatte naglaša, da želi stari vladar predvsem, da se povrne slogu v novo zbornico. Govoril je kakor oče, ki spominja tudi na preteklost in ki konča z ljubeznijo.

Splošno so s prestolnim govorom vse stranke jako zadovoljne.

Češki agrarci in češki klub.

Češko agrarno glasilu piše, da je nemo-goče, da bi se v skupnem češkem klubu v vseh vprašanjih vse stranke ravnale po enem povelju. Agrarcem se gre samo zato, da bi za velika skupna politična in državnopravna vprašanja imeli skupno zvezo, sicer so pa samo za svobodno združitev.

Nemška napredna in nemško-narodna zveza.

Pogajanja med zastopniki obeh strank sicer še niso končana, a so že tako dozorela, da vstopi velika večina nemško naprednih poslancev v nemško-narodno zvezo. Fuziji nasprotujejo le še trije ali štirje poslanci.

Drčina proti škofom.

Češki realist profesor Drtina namerava vložiti interpelacijo naperjeno proti praškemu nadškofu Skrbenskemu in brnskemu škofu grofu Huynu zaradi šolskih zadev.

Moravski Nemci.

»Nemško moravsko ljudsko društvo« je sklenilo na shodu izjavo, ki pozdravlja skupen nastop nemške ljudske stranke z agrarci.

Poljsko kolo.

Demokatične skupine »Poljskega kola« se pogajajo za ožjo združitev z enotnim vodstvom.

Rusini.

Rusinski klub je sklenil, da predloži zbornici državno-pravni ugovor. Glede na gališke volitve vložijo Rusini samostojni predlog.

Dr. Lueger o položaju.

Dr. Lueger je govoril predvčeršnjim na nekem shodu. Bilo je to prvič, odkar je ozdravel. S častno besedo je zagotovil, da stranka ni prav nič storila glede na discipliniranje treh prestavljenih uradnikov. Nasprotno je bilo discipliniranje stranki jako neljubo. Nadalje se je pečal z mavsanjem socialne demokracije, o katerih je izjavil, da so že dolgo c. kr. dvorni demokrati, a ni verjel, da to tako kmalu pokažejo tudi na zunaj. Naglašal je, da se mora proti socialno-demokraciškemu terorizmu vse storiti, kar je mogoče. Dr. Lueger ni popolnoma končal svojega govora, ker mu je postalo slabo. V ponedeljek si je namreč pokvaril želodec, ker je jedel jagode. Vročina je storila svoje. A dr. Lueger je že okrevaj in se je udeležil tudi prestolnega govora.

Princ Liechtenstein o poletnem zasedanju.

Princ Liechtenstein je izjavil na nekem shodu: Razven nekaj neumnih socialno-dem. predlogov se v tem kratkem zasedanju ne bo veliko napravilo. V štirih tednih se prično običajne poletne počitnice. Zdaj se bo izvolilo predsedstvo, kar ne bo šlo gladko in bo trajalo eden ali dva tedna. Izvesti se bo mogel le začasni proračun, nakar slede poletne počitnice, ki jih pa ne bo deležna vlada. Pogajati se bo morala o nagodbi.

Predsedniško vprašanje.

Počasi se jasni. Judovsko časopisje že odneha s svojim napadom na krščansko-socialnega predsedniškega kandidata. Lahko se že danes trdi, da se izvoli za predsednika Weisskirchner.

Vladne predloge.

Vlada predloži gosposki zbornici predlogo o avtomobilnem jamstvenem zakonu in pa o haaški zakonsko pravni konvenciji.

Prepovedan shod slovanskih visokošolcev. Glede na prepovedani shod dunajskih slovanskih visokošolcev za vseučilišči v Brnu in v Ljubljani, vložijo češki radikali interpelacijo.

Razdelitev kršč. soc. po skupinah.

Krščansko socialni poslanci so se porazdelili v skupine takole:

1. Verska in narodna vprašanja, šola, zakon, ustava.
2. Nagodba z Ogrsko, carinske in trgovinske pogodbe.
3. Finančna vprašanja, vojaštvo, promet.
4. Industrija, trgovina, obrt.
5. Agrarna vprašanja.
6. Delavska vprašanja.

Za nova vseučilišča.

Tridentinski »Alto Adige« naglaša, da se morajo ustanoviti štiri nova vseučilišča in sicer italijansko, slovensko, rusinsko in še eno češko. Položaj se je izboljšal in o irendenti ni več govora. Tudi s Slovenci se je doseglo sporazumjenje, ker ne zahtevajo več slovenskega vseučilišča v Trstu, marveč v

Ljubljani. Italijani morajo v tem vprašanju nastopati skupno s Slovenci in z Rusini.

OGRSKA.

Hrvaško-ogrski spor. — Mažarske sirovosti.

Budimpešta, 19. junija. (Državni zbor.) Podpredsednik Štefan Rakovsky povoca škandal. Najprej vzame besedo Supilu, ki se pritožuje proti graji, katero mu je 18. t. m. izrekel v seji podpredsednik Rakovsky. Nato da podpredsednik besedo Potočnjaku, ki se pa takoj ne vzdigne. Nato dč podpredsednik: Če ste navzoči, se takoj vzdignite. Gospoda naj se vendar ozira tudi na mažarske pozive. (Veliko razburjenje med Hrvati. Supilo: Mi nismo v šoli! To je nečuvstvo!) Potočnjak govori nato nekako 20 minut o tem, kako krši železničarska predloga nagodbeni zakon. Podpredsednik izjavi, da je debata o tem že predolga in stvar je čisto obdelana in mu nato odvzame besedo — stvar, ki se menda še v nobenem parlamentu ni zgodila. Hrvati kličijo: To je svoboda govora! To je zloraba poslovnika! Mažari rjovejo: Naše potrpljenje je pri kraju! Hrvati morajo nehati govoriti! Supilo vstane in predlaga, da se izroči zadeva imunitetnemu odseku, ker je podpredsednik prekršil imuniteto poslanca Potočnjaka. Podpredsednik vzame Supilu besedo. Rumunec Brediceanu graja Ugrona, ki je zakričal, da se Hrvati vedejo kakor ovce. Ugron zagovarja svoje stališče, češ, Hrvatje vstanejo in se vsedejo na mig enega samega voditelja, kar ni dostojno. Podpredsednik izjavi, da izraz, ki ga je Ugron rabil, ni razžaljenje. Nato dokazuje Lukinič, da je podpredsednik prekršil pravilnik. Rakovsky mu vzame besedo. Pribičević mu zakliče z močnim glasom: Postopanje podpredsednikovo je neopravičljivo in nasprotuje poslovniku! Rakovsky mu odvzame besedo. Velikansko razburjenje med Hrvati. Klici: Doba Khuenova se je vrnila! Podpredsednik odvzame zaporedoma besedo Supilu, Vladu, Mihalyju in Zagoracu. Šele Popoviču se posreči, dokazati predsedniku, da je njegovo ravnanje čisto protizakonito. Rakovsky mu odvzame besedo. Rumunec Aurel Vlad zakliče: Ni ga parafraga poslovnika, katerega bi vi, gospod Rakovsky, ne bili preskočili! Dr. Šurmin je tako srečen, da zamore ožigatosi postopanje Rakovskega, ne da bi mu ta mogel do živega. Lorkoviču odvzame podpredsedik besedo. Lukinič zavpije: Živio Khuen-Hedervary! Isto se je zgodilo Magdiču, Babič-Gjalskemu in Modrušanu. Klici: Ubili nas ne boste! To je ogrska svoboda, za katero naj se mi skupno z vami borimo! — Nato prekine predsednik Justh sejo. Med odmorom se Rakovsky zaganja v Hrvate, češ, da se vedejo kakor otroci. Ko se seja zopet otvori, naznani podpredsednik, da bo afero s Potočnjakom izročil imunitetnemu odseku. Potočnjaka nameravajo izključiti od 30 sej.

Sprava.

Budimpešta, 19. junija. Škofu Drohobeckemu se je posrečilo sestaviti z ministrskim predsednikom dr. Weckerlom in državnim tajnikom Ssterenjem formulo glede na uporabo hrvaškega jezika na železnicah, ki jo Hrvatje lahko sprejmejo. Baje je Supilo izjavil, da sprejme formulo, ako bodo v to privolili vsi ostali hrvaški poslanci.

Demonstracije.

Budimpešta, 19. junija. Socialni demokrati so priredili včeraj veliko demonstracijo proti Košutu in neodvisni stranki, ki se je zbrala k banketu. Klicali so: Doli s črno družajo! Živela splošna volivna pravica! Demonstranti so metali kamne v klubov lokal in en kamen je priletel v dvorano, ravno ko je Ugron napijal Košutu.

Razburjenje v Zagrebu.

Zagreb, 19. junija. Tu vlada velikansko razburjenje. »Obzor« poroča, da namerava ogrska vlada državnozbornsko zasedanje do jeseni prekiniti, železničarski zakon naredbenim potom izvesti, hrvaški sabor razpustiti in za bana imenovati voditelja mažaron-ske stranke, barona Raucha. Nove volitve bodo spravile na površino bivše Mažaronce (?). Baje nameravajo ogrski poslanci 20. t. m. hrvaške poslance potisniti iz dvorane.

Nagodba.

Budimpešta, 19. junija. »Budapesti Hirlap« poroča, da je cesar sklenil, da ne bo nobenih predlog, bodisi od avstrijske strani, zanaprej sankcioniral, ako vladi ne skleneta nagodbe. Cesar se boji za bodočnost monarhije in se brani dovoliti katerokoli koncesijo ali novotarijo, naj jo predlaga kdor hoče. Glede na predsankcijo avstrijskih predlog se »Budapesti Hirlap« najbrž moti.

RUSIJA.

V Vilni so zaprli bivšega duminega poslanca Ohso. V Peterburgu so zaprli do 100 poljskih dijakov in dijakinj.

Vojaški upori.

V Kijevu se je uprlo 500 vojakov, ki so se polastili orožarnice in patronov ter streljali. Ko je prihitel bataljonski poveljnik, so umorili niega in tri častnike. V sledečem boju je bilo ranjenih 60, zaprtih 250 in pobegnilo je 150 upornikov. — Glede na sevastopoljski upor se poroča, da so nameravali mornarji na dveh oklopnih skupno z vojniki na suhem vprizoriti upor, ki se je le zato izjalovil, ker so mornarji postopali prevročeje. Kijevski upor je v zvezi s sevastopoljskim. Vprizoril ga je neki enoletni prostovoljec, ki so ga zaprli in štiri vojake ž njim. Nato so se uprli saperji. Saperji so ranili nekega čast-

nika in štiri vojake. Saperji so sami napravili red. — S Poljskega odpotuje osem dragon-skih polkov v osrednjo Rusijo. Ob Volgi namreč kazaki nečejo nastopiti proti kmetom. Iz Varšave premestijo v Carsko Selo en gardni polk, en pehotni polk in 13 artilerijskih baterij. V Sevastopolu so trije mornarji ubili in oropali nekega trgovca. Dva mornarja napadalca sta ustreljena, tretjega so pa zaprli.

Proti Steslju.

Dokazovanje proti Steslju zaradi predaje Port Arturja je končano. Vojnemu sodišču proti Steslju bo predsedoval pehotni general Dukinazov.

UPOR NA JUŽNEM FRANCOSKEM.

Ministrski predsednik Clemenceau si je dal postaviti posteljo v ministrstvu. Ravnatelj za splošno varnost Hannion je tudi trajno v službi. Neki poslanec je dobil 18. t. m. poročilo, da grade v mestu Narbonne bari-kade. V mestu se zbirajo francoski Katalonci, da nastopijo za prijetega župana Ferroula. Kolesarji pozivljajo na upor. Pri Bourg Coursanu so prerezane brzozjavne žice in raztrgan železniški tir. Iz mestne hiše zvoni plat zvona. Župan Ferroul miri razburjene prebivalce. Sam je prišel podirati barikade in množica ga je ubogala. Dne 19. zjutraj so Ferroula prišli in ga odvedli v Montpellier. Mesto Narbonne je zasedlo vojaštvo. Prvi vojaški vlaki so se pripeljali v Narbonne dne 19. t. m. ob 8. zjutraj. Med Beziersom in Argeliersom so pripravili gasilci gasilnice proti vojakom. Na progi so našli več dinamičnih zavojev. Iz Beziersa je od-potoval posebni komisar s petimi tovariši in z vojniki, da prime Marcelina Alberta in pet drugih argelierskih odbornikov. Iz Aode, Bordeauxa, Lyona in iz drugih mest so se odpe-ljali na jug vojaški vlaki. Tri odbornike argelierskega odbora so zaprli, Marcelina Alberta in treh odbornikov niso dobili. — V Aurillacu je polkovnik 139 pešpolka prepo-vedal vojakom nedeljski izhod, ker so razbili uro na vojašnici. Vojake je ta prepoved tako razburila, da so peli internacionalo. Proti vo-jakom nastopijo disciplinarnim potom. — Jutri v petek bo imel Clémenceau jako težavno stališče. Zbornica namreč razpravlja o Aldy-jevi interpelaciji in ob tej priliki nastopi tudi Millerand v družbi z Delcasséjem, da če mo-goče strmoglavit Clémenceaua.

HAAŠKA MIROVNA KONFERENCA.

Haag, 19. junija. Plenarne seje mirov-ne konference bodo javne, odbore seje pa tajne. Marschall je predlagal, naj se ustanovi posebno mednarodno razsodišče glede na pravico zaplenjanja trgovinskih ladij v slučaju vojske.

Dnevne novice.

+ Afera Proft in naše politične razmere.

Afera Proft vedno bolj razburja duhove. Vla-da je storila veliko napako, da sili na to ime-novanje, kajti človek, ki je protokoliarično iz-javil, da ne zna slovensko in ki je znan kot strasten nasprotnik Slovencev, ne more biti ravnatelj zavodov, ki je do štirih petin slo-venski. Poleg tega je mož že star, čemu mu greti mesto, ko pojde kmalu v pokoj! Huda nevolja vlada proti slovenskim članom dežel-nega šolskega sveta, ki so glasovali za Profta. Deželni šolski nadzornik Levec je že dobil od neke strani poziv, da naj vsled tega od-stopi kot predsednik »Matice Slovenske«. Tudi »Narod« je prisiljen, udrihati po nemštvu, kajti njegovi mlajši pristaši med profe-sorji vendar ne morejo mirno gledati, da se nemštvo tako utrjuje in jim izpodieda kruh. Pa vprašajmo se po pravem vzroku nemške-ga nasilja in slovenske politične slabosti! Sama puhla komedija je to, če se v »Narodu« na zunaj zabavljajo čez nemštvo, v dejanju se pa dela nasprotno. Saj je edinole liberalna stranka kriva, da je prišlo do takih žalostnih razmer in da imajo Nemci toliko vpliva. Li-beralna obstrukcija v deželnem zboru vzdr-žuje to protinaravno stanje, vsled katerega trpi vse slovenstvo v deželi. Ako bi liberalna stranka dopustila reformo deželnega zbora, kakor jo zahteva S. L. S., bi bilo za vselej nemogoče, da bi se vsiljevale tujenarodne osebe na prva mesta v deželi, in domačin bi imel oporo in zaslombo v vseh odločilnih za-stopih. Edino le liberalna stranka je pripo-mogla nemštvu do njegove sedanje moči, in dokler se ne vda ta stranka reformi, ki jo ta-ko odločno zahteva ogromna večina sloven-skega naroda in ki jo morajo na tihem tudi pristaši liberalne stranke priznati kot upra-čeno, je ta stranka odgovorna za vse naši narodnosti kvarne posledice. Ne igraymo torej praznih komedij, ampak primimo zlo pri nje-govi korenini in ga radikalno izrujmo! Če bi bil Hribar v resnici slovanski mož, bi vedel zdaj, kaj mu je storiti, in ne bi trpel takih na-rodnih škandalov v svoji stranki!

+ **Hribarjevo postopanje** na Dunaju je vsej liberalni stranki kar sapo zaprlo. Libe-ralci ne morejo verjeti, da bi bilo res, kar Hribar na Dunaju Hrvatom izjavlja, in v tej negotovosti molče in čakajo, kdaj se njihov Hribar zopet — nazaj izpreobrne. »Narod« še ni črhnil besede o izpreobrnitvi svobodno-miselnega poglavarja, dr. Tavčar pusti, da Hribar na cunje trga njegov program, in vsa liberalna stranka zdaj ne ve, ali je tič ali miš. Čakamo, da se ta vozal razreši!

+ **Občni zbor delniške stavbinske dru-žbe »Union«** se vrši 26. junija ob 5. uri po-poldne in se opozarja na delničarji, da vložijo svoje delnice danes in jutri sigurno v pisarni družbe, da imajo glasovalno pravico.

+ **Občinske volitve v Pulju.** Pri občin-skih volitvah v Pulju je dobila v III. razredu

italijanska kamora s pomočjo socialne demo-kracije 132 glasov večine. Iz Fazane se je pripeljalo več torpedovk z uslužbenci mor-narice, da volijo. Volivna komisija je pa za-vrnila nekaj mornariških uslužbencev, nakar so se tudi ostali odstranili. Zvečer so pri-re-dili Italijani demonstracijo. Žvižgali so pred okrajnim glavarstvom, pred admiraliteto in pred poslopjem »Hrv. gospodarske stranke«. Druge nesreče ni bilo.

+ **Prepovedani shodi za slovensko vseučilišče.** Shod, katerega so nameravali pri-re-diti slovenski vseučiliščniki za ustanovi-tev vseučilišč v Ljubljani, Brnu in v Lvovu, je policija prepovedala. — Slična vest prihaja iz Gradca, odkoder so nam prepovedi že za včerajšnjo številko sporočili: »Nameravane manifestacije graškega slovanskega dijaštva v prilog univerze v Ljubljani akademični se-nat v prostorih vseučilišča ni dovolil.

+ **Dr. Kušar — obsojen.** Zaradi svojega nastopa proti prof. J. na veselici kranjske po-družnice S. P. D., je bil v sredo advokat dr. Kušar od okrajnega sodišča v Kranju obsojen na 40 K, oziroma 4 dni zapora. Upati je, da bodo kranjski liberalci v svojih besedah od-slej previdnejši.

+ **Pogovor o tujskem prometu.** Že več let se vrše v določenih rokih v finančnem mi-nistrstvu s prizadetimi osebami pogovori o tujskem prometu. Pri zadnjem, ki ga je vodil sekcijski načelnik dr. Röhl so bili razen od-poslancev vseh deželnih zveze za povzdigo tujkega prometa in društev, ki imajo isti cilj, navzoči tudi zastopniki finančnega ministr-stva, tirolskega namestništva, dunajskega ma-gistrata, Južne železnice, avstrijskega »Lloy-da, mednarodne družbe za spalne vozove itd. Predsednik dr. Röhl je najprvo povedal, kaj je železniško ministrstvo od zadnjega pogovo-ra ukrenilo in z zadovoljstvom konstatiral, da so od železniškega ministrstva v več jezi-kih spisane in umetniško opremljene potne publikacije, zlasti »Pokrajinske slike iz Av-strije«. »Nove alpske železnice,« in spis o Arlbergu izšle v pomnoženi novi izdaji. Za izdajo je pripravljena brošura o kopališčih in zdraviliščih v okrožju državnih železnic ter bistveno pomnožena brošura o zimskih špor-tih. Priobčenih je več umetniških lepakov, s slikami iz Karavank, s Češkega in iz Galicije! Spominjal se je tudi potovanja angleških čas-nikarjev, kar bo angleški svet seznanilo z na-šimi kraji. Uprava državnih železnic se je udeležila športne razstave v Berlinu s tem, da je razstavila več pokrajinskih slik in se bo na isti način udeležila tudi razstave v Parizu. Da se ugodi raznim željam, bo uprava držav-nih železnic skupno z upravo Lloyd otvo-rila 1. oktobra t. l. v Berlinu »Unter den Linden« oficijelno avstrijsko potovalno pisar-no. — Tudi udeleženci razgovora so izra-zili marsikako misel, n. pr. naj se ustanovi v tujini več potovalnih pisarn, zlasti na Ruskem, nadalje naj se prirejajo v gotovih rokih poto-vanja tujih časnikarjev v razne kraje naše domovine. Posvetovali so se tudi o ustano-vitvi sveta za tujski promet. Osnova pravil za ta svet, ki jih je predložilo železniško mi-nistrstvo, je bila sprejeta. Končno se je ob-ravnavalo o pospeševanju gradnje alpskih hotelov. Razprava je bila živahna in dolga; vsi govorniki so izrekli mnenje, da razne tež-koče ovirajo financiranje takih podjetij. Ce-sarski svetnik Kessler (nižjeavstrijska zveza za tujski promet) si je ob odobravanju pri-sotnih zahvalil železniškemu ministrstvu za uspešno delovanje in povzdigo tujkega pro-meta.

+ **Nezaslišano.** Na podružnico nemškega planinskega društva v Celovcu je došla iz Londona dopisnica z naslovom »Celovci — Hungaria«. Nemci se začudeno vprašujejo, kako je mogoče, da znani »Alpine Klub« rabi za nemško mesto slovensko ime, kar je ven-dar nekaj nezaslišanega. Da so hudomušni Angleži Celovec prestavili na Ogrsko, so naj-brže povzročili številni ogrski čifuti, ki so na počitnicah ob Vrbskem jezeru. »Alpine Klub« pa se smeja v pest, ker je zopet nekoliko »vzdignil« koroške Nemce.

+ **Slovensko-hrvaška ljudska šola** v Aleksandriji se snuje. Več sporočimo v kratkem.

— **Društvo »Kranj«** bo zažgalo kres na Šmarjetni gori (Cofišče) v nedeljo, dne 23. t. m. Zažigale se bodo tudi rakete. Vabijo se somišljeniki tudi od drugod.

— **Notar Kolšek v Šoštanju** je bil po iz-vršenej disciplinarni preiskavi odstranjen iz službe.

— **Posebne vrste samoumor.** 18. t. m. se je čistilec parketov Maksimilijan Hvala v Trstu končal na sledeči način: Zabil je tik vodnjaka v ulici »Scala santa« kol, okoli kola privezal vrv, potem pa si ovezal vrv okoli vratu in se spustil v vodnjak. Predno je prišel do dna, je seveda bil že zadavljen. Vzrok samoumoru so bile nesrečne rodbinske raz-mere.

— **Velika nesreča** bi se bila lahko zgo-dila 18. t. m. v plavžih »Kranjske industrijske družbe« v Škednju pri Trstu. Odtrgalo se je namreč 800 kil železa, katerega so vlekli v nekem sličidšu navzgor. Železo je nekoliko zadelo delavca Antona Srebrnika ter ga po-škodovalo na levi roki.

— **Nesreča na zagrebškem kolodvoru.** 19. t. m. sta ob 2. uri popoldne na zagrebškem kolodvoru trčila skupaj dva tovorna vlaka. Dva vagona sta zdrobljena, vlakovodja Fe-keta pa težko ranjen na prsih in na glavi.

— **Zborovanje avstrijskih pekovskih mojstrov.** Na Dunaju se je pričel 19. t. m. ustanovni shod »Zveze avstrijskih pekovskih mojstrov«, ki bo trajal dva dni.

— **Meksikanci na Dunaju.** Veliko še živčih nekdanjih častnikov, kadetov in vo-jakov meksikanskega cesarja Maksimilijana, je priredilo včeraj ob 40-letnici, ko so ustrelili v Kveretaru Maksimilijana, slovesno za-

dušnico, na kar so položili vence na Maksimilijanovo krsto in na njegov spomenik.

— **Romanje v Loreto.** Ravnokar nam poročajo iz Dunaja, da južna železnica radi velikega osebnega prometa ob nedeljah in praznikih od meseca junija naprej ne more dovoliti posebnega romarskega vlaka. Radi tega, žalibog, letos romanje v Loreto izostane.

— **V novo ljudsko gledališče** preuredi cirkus Schuman na Dunaju. V tem gledališču bo prostora za 2000 oseb. Najdražji sedež bo veljal 1 K 20 h.

— **Umrl je** v Laškem dež. sodni svetnik g. dr. Adolf Pfefferer.

Ljubljanske novice.

Poražen »Narodov« terorizem na občnem zboru »Ljubljane«.

Ze dolgo časa napada »Slovenski Narod« pevsko društvo »Ljubljane«, ker si je postavila za naloge gojiti le slovensko pesem. »Narod« to boli, ker bi rad imel, da bi po Ljubljani vse služilo le njegovi slepi strankarski gonji in da bi vse kar slepo čakalo na komando njegovih prvakov, od katerih naj bi se tudi vsaka brca sprejela za izredno čast in odlikovanje. Na »Narodovo« intrigantstvo se je vsedlo v pevskem društvu »Ljubljane« nekaj članov, ki so zahtevali izvanredni občni zbor z namenom izreči dosedanjemu zaslužnemu odboru nezaupnico. Za nezaupnico ni bilo nobenega vzroka, a izvestni člani so hoteli vstreči »Narodovi« — kaprici ter so zato sestavili neko odborniško protilisto, katera na prvi pogled pokaže, da »Narodu« ni bilo toliko za koristi pevskega društva »Ljubljane« nego za druge namene.

»Narodovci« so napeli vse sile, da dosežejo svoj namen. »Narod« je kot blazen upil, naj pridejo »naprednjaki« vsi do zadnjega na občni zbor. S svojim vpitjem je »Narod« vzbujal po Ljubljani mnogo smeha, ker je pisal, da je »Ljubljani« pristopilo do 40 pevcev »Katol. rokodelskega društva«, dočim je doslej svojim slepim naročnikom vendar pri prireditvah »Rok. društva« natvezal, da ima »Rok. društvo« samo »kakih 20 pevcev«. »Narod« je upil, da pride »zastava v klerikalne roke«, da se jo hoče izročiti »Rokodelskemu društvu« — ki ima vendar dve zastavi in je nova zastava tega društva ena najlepših in najdragocenejših slovenskih zastav. Iz takega »Narodovega« upitja je vsak trezen človek izprevidel, da se gre »Narodu« za skrite namene in občinstvo je uprav z ogorčenjem vpraševalo, kako se more pod takimi izmišljenimi pretvezami izrekat nezaupnica odbornikom, ki niso stori ildruzega, kot da so se vedno nesebično žrtvovali za prospeh slovenske pesmi. Tako »Narodovo« postopanje je vzidnilo celo vrsto neodvisnih Ljubljančanov in Ljubljančank, da so pristopile k pevskemu društvu »Ljubljane« z namenom, da rešijo »Ljubljano« Ljubljani, kar je seve »Narodove« jako neljubo presenetilo.

Neizogibni Viki Rohrman (tvrdka Pakič) je bil poleg brivca Gijada in kavarnarja Krapeša, ki ni niti član »Ljubljane«, glavni »vojskovodja« »napredne opozicije«. Viki Rohrman je razpošiljal po Ljubljani ganljive dopisnice, na katerih je moglo s svojega rešetarskega prestola pisal med drugim: »Deputacija večine pevcev društva »Ljubljane« naprosila me je včeraj, da bi se pri podpornih članih tega društva zavzel za to večino. Klerikalci hočejo dobiti namreč to društvo in ž njim krasno zastavo, kojoj so nabavili izključno samo narodni naprednjaki, v svoje roke.« Rohrman je nato vabil svoje pristaše na občni zbor Ljubljane v »Union« in menda kot znamenje gotove zmage pristavljal: »Tudi jaz (!) bom sigurno prekinil svoje potovanje in se v sredo v Ljubljano povrnim.« Viki Rohrman se je s svojo »vrvnitvijo s potovanja« primerno blamiral. Mož mora imeti precej domišljavosti, ako meni, da bo vsled tega slo vse v Ljubljani po »Narodovih« kapricah.

Včeraj zvečer se je toraj vršil izvanredni občni zbor pevskega društva »Ljubljane« sklican na zahtevo opozicije. Že ob pol osmi so prihajali člani, dasi je bilo zborovanje napovedano šele ob pol devetih zvečer. Odbor »Ljubljane« je po zapiskih konstatiral članstvo vsakega posameznika. Od 394 članov je prišlo na občni zbor okoli 340 članov, med njimi kvečjemu 100 od opozicije, ostala ogromna večina članov »Ljubljane« je bila pa na strani odbora. Opozicija je bila vsa zmešana, dasi so jo vodili in prišli osebno na zborovanje dr. Kokalj, dr. Hudnik, nečlan kavarnar Krapeš, zastopnik tvrdke Gričar in Mejač, ključavničar Irkič, Ciril-Metodov Jebačin, muzejski sluga Kobau, zidarski podjetnik Supančič, katerega v sejah trgovske zbornice skoro nikdar ni in več takih vedno bolj osamelih kapacitet. Prišel je tudi trnovski župnik Vrhovnik. Ko so ga poučili, da kot častni član po pravilih ne bo mogel glasovati, dejal je gospod župnik, »Hvala za tako čast« ter po konferenci z dr. Kokaljem odšel. Nam se ne zdi posebno taktno, da se je gospod župnik kot častni član »Ljubljane« odzval »Narodovemu« klicu in da je hotel glasovati proti sedanjemu odboru za namene opozicije. Ta »lepa« opozicija je imela sestavljeno, da vrže sedanji odbor, listo, na kateri je bliščal kot predsednik uslužbenec Toeniessove tovarne Rudolf Juvan, kot podpredsednik pa strojnik Lud. Jaklič. Tema možema so hoteli zaupati usodo »Ljubljane« proti sedanjemu sposobnemu in delavnemu predsedstvu! Za odbornike je hotela opozicija vrniti oficijanta pri dež. vladil Rudolfa Malija, katerega nedosežna pisma bo treba enkrat priobčiti, zlatarja Ludovika Černeta, markerja pri »Slonu« Rado Sedeja, Zbakarjevega uslužbenca Lavoslava Drechslerja, Zalaznikovega Trampuša, brivca pri Št. Jakobskem mostu Josipa Ko-

chla, trg. pomočnika Josipa Wintra, Dr. Hribarjevega potovalca Makso Armiča, ki bi vedel kaj povedati o društveni blaginji kot posojilnici in katerega našim somišljenikom po deželi posebno priporočamo, dalje Josipa Mačka in trg. pomočnika Srečko Tekavca.

Občni zbor otvoril predsednik »Ljubljane« brat Šturm, ki konstatira, da je občni zbor sklepčen. Sitnosti začne stresati dr. Kokalj, češ, da občni zbor ni sklepčen, ker po njegovem mnenju ni polovica izvršujočih članov navzoča kot pravila zahtevajo. (Burni ugovori. Klici: Še nikdar ni bilo toliko izvršujočih članov! Vaša opozicija izgine ob številu navzočih članov! Nemir.) Predsednik Šturm konstatira, da je dovolj izvršujočih članov navzočih. Dr. Kokalj še naprej stresa sitnosti in zahteva denarno knjigo, češ, da je le blaginjska knjiga merodajna, ako je v resnici toliko članov, kolikor je oseb navzočih. Predsednik Šturm z ozirom na to, da ima blaginjsko knjigo neupravičeno v rokah član opozicije, ki jo ne izroči zakliče: Ta blaginjska knjiga je za nas španska vas! (Burno odobravanje.) Dr. Pegan ob hrupnem odobravanju naglašja, da ima le predsednik in nihče drugi pravico, da konstatira sklepčnost. Merodajen za sprejem novih članov je le sklep odborov. Predlaga, naj se prestopi preko dr. Kokaljevega predloga na dnevni red. Z ogromno večino se sprejme dr. Peganov predlog. Dr. Kokalj protestira proti »nepostavni sklepčnosti« in pozivlja svoje somišljenike, naj zapuste zborovališče. Se zgodi. Viharno ploskanje spremlja odhajajoče dr. Kokaljeve »liberalne« pristaše. Med odhajajočimi smo opazili tudi uradnika »Vzajemnega podpornega društva« g. Martinca. Ob vratih šteje odhajajoče liberalce naš poročevalec Štefe, kar nekaj opozicijoncev tako raztogoti, da se zakade proti Štefetu, naši priskočijo vmes. Nakrat pridrvi nazaj brivski pomočnik Kralj in tuli pozivljajoče odhajajoče opozicijonce: »Nazaj, za meno, da razbijemo občni zbor!« Štefe zabeleži hitro priče tega junaškega nastopa, kar Rasto Pustoslemška silno raztogoti, ker se je spomnil menda, da Kraljev nastop ne gre v sklad z novim zakonom o volivni svobodi. Štefe prijazno vpraša Pustoslemška, ako želi z zastavo »Ljubljane« morda isto storiti, kar je storil s »Triglavovo«? To nedolžno vprašanje Pustoslemška ne potolaži, ampak ga na splošno začudenje le še bolj razdraži. »Razbijaj« občnega zbora Kralj postaja vedno bolj osamljen in ko končno tudi predsednik »Uniona« napram obema nasprotnočinama se strankama nastopi kot hišni gospodar za red in mir, se občni zbor mirno nadaljuje.

Besedo povzame predsednik brat Šturm, ki izvaja: Nezaupanje proti odboru »Ljubljane« traja že več let. Kdo je pa tisti, ki je izrekel nezaupnico odboru. Bilo je vsega skupaj pet nezadovoljnih oseb. Slo se jim je za našo zastavo, za katero niso žrtvovali ničesar. Že ob blagoslovljenju zastave »Ljubljane« l. 1892 je napadal »Slov. Narod« »Ljubljano«, češ, da je »klerikalna«, ker je »Slovenski List« izšel v slavnostni obliki in vendar je bil predsednik »Ljubljane« takrat Trstenjak. Tako kakor piše »Slovenski Narod« o slovenskem pevskem društvu, ne piše noben nemško-nacionalen list. Citajte današnji »Narod«! Pišejo, da sem klerikalec. Ker sem za to, da ostane zastava neomadeževana, sem pa klerikalec. Očitanje, da oddamo zastavo »Rokodelskemu društvu«, je smešno. »Rokodelsko društvo« ima že tako dve zastavi, čemu mu bo še tretja? Neko liberalno društvo pa nima še zastave! Zastava naša ostane in bo pevska. Mi smo pevci in poznamo eno nalogo, da služimo s pesmijo domovini. Zastava naša mora biti in ostati neomadeževana. Vse nasprotstvo izvira iz osebnega sovraštva. Ker se je pojavil med člani razkol, je porabil to priliko »Narod«, da je obliž z gnojniko društvu. Predsednik pozivlja nato glavnega govornika opozicije, da utemelji nezaupnico odboru. Glavni govornik se ne oglasi. (Veselos. Ploskanje!) Dr. Pegan predlaga nato, naj se preko te točke preide na dnevni red. Obvelja. Nato se izreče na dr. Peganov predlog nezaupnica onima odborovima članoma, ki sta povzročila, da se skliče izredni občni zbor in ki sta ruvala proti sedanjemu odboru. Sedanji odborovi večini se pa izreče zaupnica. (Splošno odobravanje.) Končno predlaga, naj se izključita iz društva in odbora člana Rudolf Juvan in Josip Winter, ker sta se pregrešila proti § 10 društvenih pravil. Soglasno sprejeto. Na predloga brata predsednika Šturma se na mesto njih izvolita vzklíkoma dr. Vlado Pegan in Vekoslav Ravnihar, ki izjavita, da sprejemata izvolitev.

Brat tajnik Potnik izraža veselje, ker se je rešila zastava iz krempljev političnega vpliva. Izvolitev dveh novih članov nam daje upanje, da bo »Ljubljana« sebi v čast, domovini v slavo krepko gojila slovensko pesem. Na zadnjem občnem zboru »Ljubljane« se je sklenilo, da se osnuje mešani zbor. To bo odbor izvršil. Predlaga nadalje, da se osnuje pevska šola. Predloga brata tajnika obvelja.

Dr. Pegan želi, da se prestejejo izvršujoči člani »Ljubljane«, pevci in pevke. Se zgodi. Predsednik presteje na odru zbrane izvršujoče člane in konstatira, da bo štel pevski zbor »Ljubljane« 105 moči.

Gosp. Karol Pollak: Jaz se v imenu vseh navzočih članov »Ljubljane« prav pristržno zahvaljujem gospodu predsedniku, ki je tako spretno vodil društvo. Naj naprej istotako deluje! Pomoč ima nas vseh. (Burno odobravanje.) Dr. Lovro Pogačnik: Čuli smo zahvalo g. predsedniku, ki nam je izšla vsem iz srca. Zdaj pa predlagam, da zapojemo eno slovensko pesem. (Živahno pritrdjevanje.) Predsednik brat Šturm: Danes se je pokazala gnoloba javno v našem društvu. Ko smo

pozvali opozicijo, da naj govori, so bili tihi. Jutri bodo pele fanfare in zlivale se bodo iz »Naroda« golide gnojnice na predsednika in podpredsednika »Ljubljane« in pa na ubogega Dachsa. (Burni klici: Živio Dachsi! Živio Šturmi!), ki je po »Narodu« vsega kriv. Te napade zavračati smatramo proti svoji časti. Kdor piše proti društvu, ki goji slovensko pesem, naj napiše na čelo mesto »Slovenski Narod« rajši »Grobokop slovenskega naroda«. Trikrat že sem rešil propada društva. In zdaj upam, da postane »Ljubljana« močnejša in krepkejša, kakor je bila. Upa v podporo izvršujočih članov, na podporo podpornih članov. Udeležite se naših veselice. S tem nas boste navdušili. Najlepša in najsvečejša je pesem. Vsi na delo! Delo naše pa blagoslovi nebo! Zaključil občni zbor. (Živahno odobravanje.)

Pevci zbrani na odru nato zapojejo »Lepa naša domovina«. Občinstvo vstane s sedežev in viharno aplavdira impozantnemu pevskemu zboru.

Tako se je končal ta občni zbor, ki je pokazal odločno voljo ogromne večine članov rešiti »Ljubljano« krize, v kateri se nahaja. Pri tem delu bomo dobili zbrane v bratski slogi vse resnosmisleče. Ne bomo pustili, da se »Narodov« terorizem ohrani po Ljubljani za evangelij! Vsi neodvisni in pošteno misleči naj se zbero okoli »Ljubljane« ter naj jo povzdigujejo do novega procvita. Več kot se nasprotniki pritožujejo in »protestirajo«, več novih blamaž bodo doživeli, bolj bo ogromna večina članov z veseljem vedno prihitela, da odbije vse zahrbtnosti ter da se odločno postavi za pošteno narodno delo!

Shod uslužbencev Južne železnice.

Včeraj se je vršil na vrtu gostilne »Pri levu« shod združenih železničarjev, uslužbencev in uradnikov Južne železnice; udeležba je bila jako velika, tako, da se je moral shod vršiti na vrtu, ki so ga zborovalci kmalu napolnili, tembolj, ker je shod poselilo več uslužbencev in uradnikov tudi z dežele. Na dnevnem redu je bil položaj železničarjev Južne železnice, koraki, ki so se storili v izboljšanje njihovega položaja in uspehi. Imel je shod glavni namen, vzbuditi med železničarji čut solidarnosti, navdušiti jih zanj in pripraviti za morebitni boj v doseg njihovi zahtev, kajti podrobne konkretne zahteve se bodo v kratkem razposlale krajevnim skupinam in zaupnikom in presodile, nakar bodo združene organizacije in društva izročila železniškemu ravnateljstvu svoje zahteve. Hotelo se je shodu dati znak nepristranosti, a značilno je, da sklicatelji niso povabili nanj tudi krščansko socialne organizacije; še poudarjalo se je, da so zbrani na shodu člani vseh organizacij in društev razen »Prometne zveze«. Tudi med zborovanjem so padali izrazi a la »far«, kar gotovo ne krepi složnosti in priča o nestrpnosti nekaterih rdečih voditeljev državne organizacije železničarjev.

Ob 9. uri je sodrug Petrič v imenu sklicateljev otvoril shod. Predsednikom je bil izvoljen g. žel. uradnik Črednik iz Maribora, podpredsednikom Škerjanec, zapisnikarjem Udovč.

G. Črednik pozdravi zastopnike časopisja, navzoče delegate in izreka svoje veselje nad tem, da je prišel dan, ko so zbrani vsi železničarji brez razlike mišljenja; toda vsi ne, ker mnogo jih je, ki vse delo prepuščajo drugim. Treba bo tudi te pridobiti in jih uveriti, da se le z združenimi močmi dá vse doseči.

Besedo dobi g. Nikolič z Dunaja, delegat centralne avstrijskega društva železniških uradnikov. Prepričan je, da uslužbenci in uradniki Južne železnice vedo, kaj hočejo in da se zavedajo svoje moči. Služba je težavna, polna odgovornosti in tudi nevarna. Toda motil bi se, kdor bi mislil, da smo po tem plačani. Danes nas je tu zbrala potreba, pomankanje. Ne borimo se toliko zase, kot za naše največje svetišče, za svojo družino. (Pritrdjevanje.) Zato nas ne sme razdvajati ne stan, ne politično mišljenje, ne versko prepričanje. Tudi uradniki smo z delavci v koaliciji, zavedajoč se, da nam je odprta vsem le ena skupna pot do cilja. Cel tovarni vlak vozi našo bedo. Znamenje je »Prosto«, deviza »S polno paro naprej«. (Živahno odobravanje. Prišlega uradnega zastopnika sprejmo zborovalci z »Hoch«.) Vse mogoče iznajdbe pri strojih so se vpeljale, za mrtvi material so se žrtvovali milijoni, za živi material, službeno osebo, ničesar. Vendar mora ravnateljstvo priti do spoznanja, da je nemogoče še naprej brezvestno izkoriščati svoje uslužbence. Čas zato je prišel sedaj. In ne bojimo se, kajti poidemo skupaj. Vsa nizkotna sredstva proti nam ne bodo izdala ničesar; preje so ščuvali kategorijo proti kategoriji, da so slabili naše moči, sedaj se to ne bo več godilo. Poizkušali bodo zopet nastopiti proti nam s starih orožjem, a našli nas bodo pripravljene, ker smo spoznali moč organizacije. Naš cilj je gmotnega značaja, zato se zavzemimo zani brez obzira na politično barvo posameznikov in društev. Naše orožje je složnost. Ne maramo biti uporniki, nočemo boja, če nam ga pa vsilijo, nastopili bomo z vso odločnostjo. Če ravnateljstvo hoče na vsak način boj, naj ga ima. Če so Italiji lahko izboljšali plače železničarjem prvič za 12, nato pa za 15 milijonov lir, je mogoče to tudi v Avstriji.

Nato nastopi g. Tuschek, delegat državne organizacije železničarjev, ki začetkom svojega govora opisuje zgodovino železniškega gibanja. Organizacija se je tekom let tako okrepila, da smo l. 1905 lahko stopili v boj. Zunanji povod je bila beda. Toda na vse prošnje se je »Ljubljana« vedno večja, prošnji pa

le še niso proučili. Včeraj. Na ponovne prošnje je »Ljubljana« na »Vrba« odgovoril, da ne more »Ljubljanski« osebju dovoliti draginjske doklade, ker bi moral sicer isto dati tudi poštnim uslužbencem itd. Vrba je bil vsaj odkritosrčen in naravnost povedal, da za to nima denarja, dočim je država dovolila 400 milijonov za brzostrelne topove, nove oklopnice, brezdimni smodnik itd. Še slabše je bilo na privatnih železnicah. Ravnatelj dvorni svetnik Grünburg je rekel deputaciji, proseči za zvišanje plač radi draginje, da je on prav nič ne čuti. To je res, kajti na leto vleče 160.000 kron ter ima prosto stanovanje z 18 sobami. Delavec pa dobro čuti, če se podraži sladkor za 4 vinarje, ravnotako pa tudi uradnik. Boj ni bil izvojevan do konca, uspeha pravega ni bilo, vendar je bil vesel, kajti doseglo se je dvoje: da je bila priznana organizacija in da se je dokumentirala solidarnost. To je močno vplivalo na uprave železnice, kajti dovolili so nam izboljšanja v obliki obljub. Mi smo potrpežljivo čakali. In nekaj smo dosegli. Ko smo pretili s pasivno resistenco, nas je Vrba vprašal, čemu začeti izvrševati pasivno resistenco, češ, saj mu je dal finančni minister 1 milijon kron na razpolago v ta namen. In tedaj se je reklo možu, da mora k enemu milijonu priti še več drugih, da bo mir. In res, iz enega milijona so nastali 4 in pol. Toda tudi to je za državne železnice nezadostno. Tudi zasebne železnice so delale obljube, na katerih izvršitev pa niso nikoli resno in pošteno mislile, kajti doslej še nismo čuli o kakem izboljšanju bednega stanja njihovih uslužbencev. Čas je resen. Mirnim potom hočemo doseči, česar potrebujemo. V nekaj dneh dobe krajevne skupine od osrednjega vodstva navodila, kako dosežemo svoj cilj. Stavili bomo zahteve, ki so primerne razmeram. Železniškim upravam hočemo dati časa. Stavili bomo zasedaj samo zahteve splošnega značaja ter določili rok, ko hočemo imeti odgovor. In če ne bodo ničesar ukrenile, naj imajo privatne železnice boj, toda postopali ne bomo tako kot pri prvem pasivnem odporu, koalicija vseh organizacij uslužbencev in uradniških društev nam daje moč in pogum. Če vsak železničar stori svojo dolžnost, nobena železnica ne bode mogla vzdržati boja dalje časa. (Viharno odobravanje.)

Odposlanec Kopač iz Trsta konstatira, da so danes pod eno zastavo zbrani vsi, delavci in uradniki. Direkcije so za naše težnje gluhe in slepe, imele so nas za norce. Vabil je železniške uradnike v socialno-demokratsko stranko. (Klici: Ne spada na dnevni red!) Če ne bodo izpolnjene naše zahteve mirno, bode pa boj, v katerem pa bomo zmagali le, če bomo močni; močni pa bomo, če bomo složni. (Odobravanje.)

Govorili so še Faik iz Trsta, Kejžar iz Maribora, ki je omenjal zlasti organizacijo železničarjev na Ogrskem, kjer so več dosegli, kot mi zahtevamo. Prek in končno Petrič, poudarjajoč, da se z današnjim dnem neha dosedanja in začne nova železničarska zgodovina, ki bode morala z njo računati ne le slovenska javnost, ampak tudi cela Avstrija. Nato prečita sledečo resolucijo:

»Dne 19. junija v gostilni »Pri levu« zbrani uslužbenci Južne železnice vseh kategorij z zadovoljstvom konstatirajo, da se je končno vendarle posrečilo, pri vseh dostojnih in pošteno mislečih železničarjih v doseg njihovi pravic in za življenje prepotrebni zahtev zbuditi zavest solidarnosti in jih združiti v eno bojno črto.

Tukaj zbrani uradniki, poduradniki, uslužbenci in delavci slovesno obljubljajo, da bodo složno delovali in se borili, dokler ne bodo izpolnjene izražene želje vseh in dokler ne bodo dobili za svojo odgovornost polno službo, v kateri morajo često žrtvovati, ne le zdravje, ampak mnogokrat tudi življenje, neredko pa tudi svojo prostost, primerne plače in ravnjanja.

Zbrani se obračajo nadalje do novoizvoljenih državnozbornskih poslancev, da se zakonitim potom uredi mezde, plače in službene razmere.

Končno izražajo zbrani osrednjim vodstvom koaliranih strokovnih organizacij, ki bodo v morebitnem boju morala prevzeti skupno vrhovno vodstvo, popolno zaupanje, in jim kličejo: Mi smo pripravljeni!

Petrič izraža nado, da bodo tudi novoizvoljeni poslanci delali na to, da se izpolnijo želje, izražene v resoluciji, saj se morajo zavedati, da imajo najtrdnjšo zaslombo v ljudstvu. Vendar bo glavni boj ležal na naših ramah.

Predsednik g. Črednik dà resolucijo na glasovanje. Z burnim odobravanjem je bila soglasno sprejeta, nakar je bil shod ob pol 11. uri zaključen.

Ij Katoliško društvo rokodelskih pomočnikov priredi v nedeljo izlet na Vrhniko.

Ij Mohamedansko vero je sprejel v Tunisu v Afriki znani kranjski baron Baillon, ki ima svojo grajščino na Gorenjskem.

Ij Mirozov priredi društvena godba danes zvečer.

Ij Kolo prodal. Rudolf Markl, kontorist v Ljubljani, je kupil pri tvrdki Jax kolo za 210 K proti temu, da ga plačuje na mesečne obroke po 12 K in da kolo ostane toliko časa last tvrdke, dokler ni zadnji obrok plačan. Predno je pa Markl še prvi obrok plačal, že ga je zastavil nekemu upniku za 90 K, potem ga pa nekemu drugemu kupcu prodal za 120 K. Obdolženec je bil obsojen na tri mesece ječe. Kolo je ostalo kupcu.

Ij Odvetniški in notarski uradniki. »II. skupina društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov sklenila je v eni svojih zadnjih sej, prirejati društvene večere s strokov-

Prva domača slovenska pivovarna **G. Auerjevih dedičev**

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

Štev. telefona 210.

2469 150-38

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

nimi in znanstvenimi predavanji, da na ta način pripravi pot strokovnim tečajem, ki naj bi med drugim pripomogli, povzdigniti občno in strokovno izobrazbo svojih članov. Prvi društveni večer, na katerem predava tovariš Josip Christof o ugledu odvetniških in notarskih uradnikov, se vrši v soboto, dne 22. t. m. ob pol osmi uri zvečer v gostilniških prostorih gospoda Avguščina Zajca v Sodnijskih ulicah. Vsi tovariši, bodisi člani ali nečlani društva, ter prijatelji naši se uljudno vabijo, udeležiti se tega večera.

Ij Zopet otrok zažgal. Včeraj popoldne po eni uri je zapazil kočar Franc Burjak, ko je pred svojo hišo na Hauptmanci počival, da gori pred šupo se nahajajoča strelja. Ko je poklical preplašeno svojo ženo in predno so prihiteli ljudje na pomoč, je bila kajža že vsa v ognju. Rešili so samo nekaj obleke, konja, kravo in dva mlada prašiča, drugo je pa pogorelo do tal. Zažgal je baje Burjakov 4-letni sinček Franc z žveplenkami.

Ij Umrl je na Dunaju c. kr. stotnik g. Viljem pl. Okrog, star 45 let. Truplo prepeljejo v soboto v Ljubljano. V Ljubljani je umrl upokojeni narednik oskrbovalne branže g. Franc Oelmann.

Znanstvo in umetnost

* Slovenskim učiteljicam. Slovenske učiteljice do sedaj niso imele slovenske abecede za znanstvenost. Posluževale so se tujih vzorcev. Da pa se ta nedostatek odpravi, priredila in izdala je gospa Milena Kiferle, učiteljica ženskih ročnih del v Medvodah (Kranjsko) knjižico: »Slovenska abeceda za ženska ročna dela«. Knjižice se dobe pri omenjeni po 20 vinarjev. Trgovci dobe znaten popust. Pošilja se s povzetjem. Kdor pa pošlje denar naprej, dobi knjižice (od pet naprej) poštnine prosto. »Učiteljski konvikt« v Ljubljani dobi od vsake knjižice en vinar. Gospodične in gospe učiteljice ženskih ročnih del, naročite pridno te knjižice! Povsod, koder bivajo Slovenke, naj se rabijo tudi vzorci slovenske abecede. S tem čistimo in krepimo svoj jezik, podpiramo pa tudi »Učiteljski konvikt«.

Telefonska in brzoljavna poročila.

DRŽAVNI ZBOR.

Dunaj, 20. junija. V današnji seji državnega zbora so se prečitali doslej uloženi volilni protesti, nakar so se določile skupine, katerim se izroče volilni akti v presojo in poročanje. Nato so bila politična državno-pravna zavarovanja Čehov, Hrvatov, Srbov in Rusinov. Čehi v svojem državno-pravnem zavarovanju ostro omenjajo tudi volilno reformo, katero označujejo kot krivično češkemu narodu. Vsled tega ministra Pacak in Foit tega državno-pravnega zavarovanja ni sta podpisala in sta vložila svoje posebno državno-pravno zavarovanje. Prihodnja seja drž. zbora bo v torek dne 25. t. m. Na dnevnem redu bo volitev predsedstva. Danes je v tej zadevi posvetovanje klubovih načelnikov.

NERESNICE O »SLOVENSKEM KLUBU«.

Dunaj, 20. junija. »Narod« in »Edinost« sta raztrosila neresnico, da se je »Slovenski klub« odločil, da glasuje za Weiskirchnerja kot predsednika zbornice. »Slovenski klub« se o tem še ni posvetoval in še ni nič sklepal.

»SLOVENSKI KLUB« IN PREPOVED ZBOROVANJA ZA SLOVENSKO VSEUČILIŠČE.

Dunaj, 20. junija. Ker je oblast prepovedala zborovanje akademskih društev za slovensko vseučilišče, vložil »Slovenski klub« v tej zadevi interpelacijo.

OBČNI ZBOR »SLOGE« ZA »SLOVENSKI KLUB«.

Gorica, 20. junija. Današnji občni zbor »Sloge« je sprejel resolucijo, v kateri z veseljem pozdravlja, da sta njena poslanci Fon in dr. Gregorčič vstopila v en klub s poslanci S. L. S. na Kranjskem in poslanci štajerske »Slovenske kmečke zveze« ter zahteva od obeh, da postopata edina med seboj in s temi poslanci ter nevstraheno stojita na katoliško-narodnem programu »Sloge«, na katerega sta bila izvoljena. Občni zbor pozdravlja solidarnost med slovenskimi in češkimi katoliškimi poslanci.

ADRESNA DEBATA V GOSPOSKI ZBORNICI.

Dunaj, 20. junija. Levica gosposke zbornice je odločno za adresno debato, dasi se desnica in srednje stranke z ozirom na nejasno situacijo adresni debati upirata.

DRŽAVNOZBORSKA VOLITEV NA DUNAJU.

Dunaj, 20. junija. Danes se vrše dopolnilne državnozbornske volitve v treh dunajskih okrajih. Volitve se razvijajo za krščanske socialce precej ugodno in bodeta zmagala skoro gotovo dva krščanska socialca. Krščansko-socialni kandidat bivši minister Wittek bo skoro gotovo zmagal.

VELIKI NEREDI V PULJU. EN IZGREDNIK USTRELJEN.

Pulj, 20. junija. Poročilo »Tagespost« da so v III. razredu za občinski zastop zmagali Italijani, ni točno, kajti jutri volijo za III. razred še podobčine Altura, Lavarigo in Monticchio. Dozdej imajo Lahi še večino 647 glasov. Včeraj so Italijani vpriporili veliko demonstracijo. Okoli Monte Grando pri Pulju je prišlo do rabuke, v kateri je bil en italijanski volivec iz Galežane ustreljen. V mestu so našli težko ranjenega nekega Italijana blizu templja Avgustovega; neki mornariški podčastnik je baje ranil nekega Petra Depola; Lahi so insultirali nekega mornariškega komisarja, ki pa jih je s sabljo zapodil v beg. Baje so našli še enega galežanskega Laha mrtvega ali ga pa vsaj pogrešajo. Orožniki krožijo po mestu in razganjajo Lahe, ki so vsled še negotove zmage že zdaj pijani.

STALIŠČE STOLYPINOVO.

Peterburg, 20. junija. Stališče Stolypinovo je po razpustu dume jako trdno, slabo neomejenemu diktatorju, vendar so varnostne priprave zanj podvojene. Stolypin se pelje iz hiše samo enkrat na teden.

UPOR NA FRANCOSKEM SE RAZŠIRJA.

Pariz, 23. junija. V Montpellieru je 10.000 oseb hotelo oprostiti aretirane osebe. Naval ljudstva sta odbijala dva eskadrona huzarjev in orožništvo, ki je streljalo. Več oseb je ranjenih. Tudi iz drugih okrajev dohajajo vznemirljiva poročila. Upor se razširja tudi na druge okraje.

KRVAVI NEMIRI NA PORTUGALSKEM.

Oporto, 20. junija. Tu je množica hotela napasti ministrskega predsednika Franco. Vojaki so streljali in ranili več oseb.

UMORJENI AFRISKI POTNIK.

Bern, 20. junija. Poroča se, da so ustrelili Francozi afriškega potnika Volga. Francoski častniki so dobili prestrašeni Volgovo truplo. Švicarski zvezni svet je naprosil francosko vlado za pojasnilo.

Dobro idoča

: pekarija :

v Mengšu se odda v najem.

Poizve se istotam

1375 št. 89 3-2

Polir

v več dobrimi

: zidarji :

išče trajnega dela, ker v kratkem završe večje delo. Naslov pove upravništvo.

1372 3-2

Najboljše in najmoderneje

KLOBUKE

v vseh oblikah in najbogatejši izbori po 1'20 gl. in višje v Ljubljani pri

G.J. HAMANN

Klobuki se sprejemajo v popravilo. 480 15

Razpisuje se služba

ORGANISTA

z letno plačo 500 K in prostim stanovanjem.

Po zadovoljivem uspehu sme računati tudi na prosto možno biro.

1380 3-2

Cerkveno predstojništvo na Raki.

Sprejme se učenka

: : za trgovino. : :

Poizve se pri
Veliki tovarni
A. Lukič, Resljeva
cesta št. 3. Ljubljana.
1363 2

Dr. ED. ŠLAJMER

ne ordinira

od 21. t. m. do

konca julija.

1395 2-1

Kleparski pomočniki

le izurjeni samostojni delavci, dobe trajno delo proti dobri plači. — Todi **vodovodni monterji** dobe trajno delo pri **L. M. Ecker v Ljubljani.** 1392 3-1

Panorama Kosmorama

v Ljubljani
Dvorni trg šte. 3,
pod »Narodno kavarno«
Električna razsvetljava.

Od 16. junija do vstevši 22. junija 1907:

Palače kitajskega cesarja v Pekingju.

Slike — zrcala v največji izbiri pri

ALOJZIJU PAUSCHINU
LJUBLJANA, Wolfove ulice šte. 6.

Zaloga stekla, porcelana, svetilk in stekla za ure. — Vsa steklarska dela najceneje.

! Ponos !

vsake gospodinje je dobra kava, zato naj ne manjka v nobenem gospodinjstvu

Planinškove pražene kave.

Vsaka gospodinja, ki je le enkrat poskusila

Planinškovo praženo kavo

jo kupuje vedno, ker je ta kava vedno sveža in pražena potom vročega zraka, skrbno izbrana nezdravih in nezrelih zrn, vedno enake kakovosti, najizdatnejša — **zato najcenejša.** Nobena gospodinja naj ne opusti vsaj enega **poskusa.** 2574 31

Prva ljubljanska velika žgalnica kave
Dunajska cesta, nasproti kavarni »Evropa«.

Vsem, ki se čutiljo utrujene in bedne,

ali so nervozni in brez energije, da »Sanatogen« nov življenski pogum in novo moč. Sijajno potrdilo nad 5000 profesorjev in zdravnikov. Dobiva se v lekarnah in drožerijah. Brošure razpošilja franco in zastoj Bauer & Co., Berlin S. W. 48 in glavno zastopstvo C. Brady, Dunaj L.

1214 6-2

Kdor želi svoje posestvo ali trgovino

vsake vrste **kakor tudi** tovarne, hiše, vile, zemljišča, penzionate posesva, mline, opelkarne, hotele, gostiine, kmetije

naglo in naravnost prodati

ali dobiti na nje hipotečno **posojilo**, naj se predvsem zaupno obrne na prvo strokovno, strogo reelno in **največje podjetje**

Prva avstr. borza za trgovino in realitete

Največji kršč. strokovni list.

Centrala na Dunaju.

Glavno zastopstvo:

Ljubljana, Spodnja Šiška

Cesta na drž. železnico št. 149
1376 6-2

Podružnica v Spljetu. :

Dolniška glavna :
K 2.000.000. :

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani, Stritarjeve ulice šte. 2 : : :

obrestuje
vloge na knjižice in v tekočem računu od dne vloge do 4 1/2 %
dne vzdiga po

Rentni davek plača banka sama.

Sprejema zglasila za subskripcijo deležev snuječe se »Hotelske družbe z omenjeno zavezno Triglav« po kron 500.—, 1.000.—, 5.000.— in 10.000.—.

Podružnica v Celovcu. :

Rezervni fond :
K 200.000. :